

GONIECZESTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

KUP KULĘ ZWYCIĘSTWA

na DOM ŻOŁNIERZA za 1 złoty,
a możesz zostać posiadaczem własnego konia

W bolesnej sprawie.

Wiele się mówi i pisze o niedoma ganiach naszej administracji i wybujałym biurokratyzmie, który w skomplikowanym życiu społecznym wytwarza wiele chaosu, fermentu i rozgoryczenia na ten stan rzeczy, w czasach rzekomego postępu, kiedy jest ogólnie ludzkim dążeniem, by życie człowieka cywilizowanego nie było tylko kołem udręki, jakim jest rzeczywistość wskutek chociażby fatalnego w niektórych wypadkach ustawodawstwa, nie mówiąc o innych przyczynach mniej może od nas zależnych.

Nie ujmując tematu zbyt szeroko, zastanawiam się wypadka nad najdrażniejszą chociażby z tych spraw, sprawą państwowych podatków bezpośrednich.

Podkreślić przedewszystkiem należy, że podatków tych jest za wiele, a dla tego może sposoby ich realizowania okazują się w praktyce nieodpowiednie a nawet demoralizujące.

Zważywszy, że każdy podatek musi mieć oddzielny referentów, wymaga różnych formularzy, deklaracji, nakazów, posiedzeń podkomisji opiniodawczych, komisji orzekających czyli szacunkowych, komisji odwoławczych itp., widzimy jak te sposoby realizowania podatków są kosztowne prawie i demoralizujące, jeżeli się uwzględnimy, że pomimo wszystko znaczna część płatników słusznie czuje się nieraz pokrzywdzoną.

Naprzekład, wymierzono komuś podatek zbyt wygórowany, poszkodowany n odnosi się do Urzędu, tam mu się mówi, że tak widocznie być powinno, skoro Komisja tak orzekła. Komisja składa się z osób kilkunastu. Tu się wytwarza pole nieporozumień, nienawiści i zgorzceń pod adresem członków odnośnej komisji, powołanych z tego samego środowiska i powodujących się nie zawsze obiektywnością, tembardziej, jeżeli taki stan rzeczy za chodzi pomiędzy konkurentami jednej branży, sąsiadami żyjącymi w niezgodzie lub różnowiercami, bo w praktyce i tak się zdarza, że raz opinują chrześcijanie o żydach innym razem żydzi o chrześcijanach, co razem wzniawszy powoduje rozwój nienawiści w społeczeństwie.

Ustawodawcy nie chcieli, lub nie umieli tego przewidzieć, a faktem właśnie jest, że nawet zaburcy, którzy wymyślali specjalne sposoby jątrzenia różnych warstw społeczeństwa, nie osiągalni tego w tym stopniu, jak to czyni obecny nasz fiskalizm, co jest właśnie rzeczą najsmutniejszą.

Dziwna rzecz, że o ile ogólnoludzkim dążeniem jest utwatnienie współzycia ludzi przez postępek, naukę, doświadczenie — w tym kierunku, naodwrot, cofamy się wstecz, a każdy rok przynosi nam nową udrękę w postaci nowego podatku i smutnych okoliczności przy jego poborze.

Charakterystyczną zdaje się tu być i ta okoliczność, że ani nasz liozyn Sejm ani Senat nie czynią w tym kierunku, by ulepszać nasz system podatkowy, zdobywając się co najwyżej — na zatwierdzenie ustaw, redagowanych teoretycznie i szablonowo.

Do tego tylko nie potrzeba aż 550 wybranych narodu, jeżeli zaś już tak licznie wola narodu ma być reprezentowaną, to pożyteczniej by było, gdyby tak chociaż dziesiąta część Sejmu i Senatu postawiła sobie za cel zrobienia czegoś pożytecznego dla społeczeństwa. Na pierwszym planie wypadło-

by tedy postawić sprawę uproszczenia w najwyższym stopniu poboru podatków państwowych bezpośrednich w tym sensie, by rząd tego dokonywał przy najmniejszych kosztach, a płatni-

cy mieli najmniej uzasadnione powody do narzekania na obecny niesprawiedliwy system podatkowy.

Częstochowa, dn. 1 XII—1925.

Cz. Nowicki.

Premjer Skrzyński w Londynie

Konferencja z angielskim ministrem spraw zagranicznych Chamberlainem

Londyn. — Prezes rady ministrów i minister spraw zagranicznych Skrzyński przybył tu wczoraj o godz. 17 m. 30. Minister przyjechał z godzinnym opóźnieniem z powodu bardzo trudnej drogi morskiej. Na dworcu Victoria premyera Skrzyńskiego powitali: w imieniu Chamberlaina jego prywatny sekretarz Monck oraz poseł Skirmunt wraz z członkami poselstwa. Z dworca udał się premjer Skrzyński do hotelu Savoy, w którym zamieszkał. Premjer Skrzyński będzie dziś na obiedzie u posła Skirmunta.

Londyn. — W poniedziałek odbyło się w poselstwie śniadanie, wydane przez posła Skirmunta na cześć prezesa ministrów Aleksandra Skrzyńskiego

go i angielskiego ministra spraw zagranicznych, Austin Chamberlaina. Z gości angielskich obecni byli: Sir William Tyrrell, stały podsekretarz stanu w ministerjum spraw zagranicznych z małżonką oraz p. D. E. Gregory, drugi podsekretarz stanu w min. spraw zagran. z małżonką. Z gości polskich obecni byli: p. Stefan Przeździecki, dyrektor protokołu min. spraw zagran., p. Paweł Jurjewicz, radca poselstwa, z małżonką, p. Józef Potocki, major Roman Michałowski, attache wojskowy przy poselstwie polskiem.

Po śniadaniu, które miało charakter czysto prywatny, minister Skrzyński miał długą, ożywioną rozmowę z p. Chamberlainem.

Przed podpisaniem układów

Dyplomatyczne manewry niemieckie

Londyn. — „Sunday Times“ pisze: Przybywająca do Londynu dla podpisania układów locarneńskich delegacja niemiecka pragnie przy sposobności spotkania się z Chamberlainem wyjaśnić mu, że uzyskanie w Reichstagu większości dla układów locarneńskich, było bardzo trudne. Udało się to jedynie dzięki daniu do zrozumienia, że koncesje sprzymierzeńców będą zwiększone. Chodzi tu głównie o zmniejszenie liczby wojsk sojusznicych w drugiej i trzeciej strefie okupacyjnej oraz o skrócenie czasu trwania okupacji.

Zabierając głos w powyższej sprawie, „Observer“ pisze: Jest publiczną tajemnicą, że delegacja niemiecka pragnie w osobistych rozmowach z ministrami spraw zagranicznych państw sprzymierzonych wyjaśnić sprawy, które po powrocie ministrów niemieckich z Locarna, spotkały się w Niemczech z największym oporem. Chociaż podpisanie paktów jest jedynie aktem formalnym, jednakże obecność ministrów spraw zagranicznych — jak przypuszcza dziennik — da sposobność do ważnej politycznej akcji.

Deklaracja nowego rządu Francji.

Paryż. Jak donosi „Matin“, deklaracja, jaką złoży rząd w parlamencie, ogranicza się w zakresie polityki zagranicznej do podkreślenia dzieła, zapoczątkowanego w Locarno. W dziedzinie polityki wewnętrznej ekspozycja poświęcona będzie niemal wyłącznie polityce finansowej państwa. W sprawie tej „Matin“ dowiaduje się, że zasada świadczeń narodowych zostanie utrzymana. — Nowy gabinet nie przewiduje żadnej konsolidacji długów krótkoterminowych. Loucher — zdaniem dziennika — nie zdaje się być absolutnie przekonany o konieczności nowej ograniczonej inflacji. Gabinet zamierza uregulować jak najszybciej sprawę długów, zaciągniętych zagranicą. — W związku z tem Briand zamierza podczas pobytu w Londynie przedstawić Churchillowi pewne propozycje.

Wedle informacji „Echo de Paris“ rząd wyrazi pragnienie ograniczenia czasu trwania służby wojskowej do jednego roku.

Paryż. Rząd w deklaracji swej domagać się będzie szybkiego uchwalenia budżetu, który jest całkowicie zrownowaony, oraz przyjęcia planu rządowego sanacji finansowej. Rząd rozpocznie niezwłocznie rokowania w sprawie uregulowania długów międzysojusznicych oraz dążyć będzie w całkowitem porozumieniu z Hiszpanią do zapewnienia, skoro tylko to się okaże możliwym, pokoju w Marokko, opartego na układach międzynarodowych, zapewniających Rfemom autonomię w dziedzinie administracyjnej. Wreszcie rząd dążyć będzie do przywrócenia spokoju w Syrii oraz do skrócenia służby wojskowej,

Zmiany gabinetowe u nas i zagranicą.

Mówią powszechnie, że Polska osiągnęła rekord co do liczby zmian gabinetowych. Mieliśmy dotychczas dwanaście gabinetów z których wprowadzić ostatni p. Władysława Grabskiego trwał niemal dwa lata, lecz z drugiej strony wiele innych nie osiągało nawet półrocznego okresu. Nie należy jednak zapominać, iż młode państwo nasze ze swymi nieuregulowanymi stosunkami wewnętrznymi i wojną, która przez pierwsze lata niepodległości siłą rzeczy musiała stwarzać prowizoria rządowe, niewiele tylko ustępuje takiej np. Francji posiadającej trwałe i mocne tradycje parlamentarne.

We Francji gabinet Clemenceau powstał dnia 17 listopada 1917 roku, przetrwał do końca wojny i zawarła traktat Wersalski, ale już dnia 20 stycznia 1920 roku ustąpił gabinetowi Milleranda. Ten z kolei dotrwał tylko do dnia 23 września 1920 roku, a więc dziewięć miesięcy, ustępując gabinetowi Leygues'a, który utrzymał się tylko do dnia 13 stycznia 1921 roku a więc niecałe 4-ry miesiące. Gabinet Briand'a który trwał następnie rok ustąpił dnia 15-go stycznia 1922 roku gabinetowi Poincarego, trwającemu dość długo, bo do dnia 31 marca 1924 roku, gdy gabinet ten pod przewodnictwem Poincaręgo przekształcił się, utrzymując się jeszcze do dnia 8 czerwca 1924 roku tj. przeszło dwa miesiące. Gabinet Francois — Marsała trwa wogóle tylko dni 6 ustępując dnia 14-go czerwca 1924 roku gabinetowi

Herriot'a. Herriot trzymał się do kwietnia 1925 roku, a więc 10 miesięcy, ustępując gabinetowi Painlevé'ego, który dotrwał do początku listopada 1925 roku, kiedy to, usunawszy p. Caillaux, zreorganizował się.

Widzimy z tego, iż Francja po wojnie posiadała już 9 gabinetów, co w porównaniu z naszymi dwunastoma nie przedstawia zbyt wielkiego kontrastu. Nie należy jednak sądzić, iż wszędzie jest tak samo.

Wielka Brytania np. która od roku 1916 posiadała tak zw. gabinet koalicyjny, Lloyd George'a zmieniła go dopiero w październiku 1922 roku, gdy do władzy doszedł gabinet konserwatywny Bonar Law'a, po usunięciu się zaś tego od życia politycznego Stanley Baldwin'a. Ten trwał tylko do stycznia 1923 roku, gdy ustąpił gabinetowi Mac Donald'a. Ow gabinet robotniczy trwał tylko do listopada tegoż roku, a więc przeszło 10 miesięcy. Od listopada Wielka Brytania rządzona jest przez tak zw. drugi gabinet Baldwin'a, który trwa dotychczas bez zmian. Zmian tych, jak widać było po wojnie w Wielkiej Brytanji tylko 4. W porównaniu z nami wgląda to imponująco. Gdy jednak weźmie się pod uwagę polityczną wyrobienie społeczeństwa angielskiego, a jednocześnie fakt, iż ostatnim najbardziej długotrwałym gabinetem był gabinet Asquitha (od 1912 do 1916 roku), nerwowość czasów powojennych w pewnej mierze nas uprawdliwi.

TELEGRAMY.

Obchody listopadowe.

Rzym. W niedzielę, jako w rocznicę powstania listopadowego odbyło się w kościele św. Stanisława nabożeństwo. Mszę celebrował arcybiskup Ropp. Podniosłe kazanie wygłosił ks. Ziemiński, podkreślając wielkie narodowe znaczenie powstania listopadowego, i nawiązując do tradycji od roku 1831 do niedawnego pogrzebu Nieznanego Żołnierza w Warszawie. Na nabożeństwie obecni byli w imieniu ambasady minister Perłowski i ministrowa Zaleska. Kolonja polska była liczenie reprezentowana.

Praga. W niedzielę, jako w rocznicę powstania listopadowego, staraniem Kofa polskiego w Pradze odbyło się nabożeństwo żałobne, na którem obecny był poseł Lasocki wraz z całym personelem poselstwa oraz licznymi przedstawicielami kolonii polskiej.

Papież przeciw polityce księży litewskich

Gdańsk. Do pism tutejszych donoszą z Kowna: Papież skierował do biskupa żmudzkiego wezwanie, aby księże litewscy przestali zajmować się polityką albo złożyli swe urzędy duchowne.

Papież motywuje to wezwanie tem, że działalność polityczna księży litewskich kompromituje kościół. Podobno pewna grupa księży z księdzem Puryciksem na czele zamierza odłączyć się od kościoła rzymskiego i utworzyć kościół narodowy.

Starania Cziczierina

Paryż. Korespondent „Kurjera Warsz.“ dowiadyuje się z dobrego źródła, że Cziczierin czyni starania o spotkanie z Chamberlainem.

Chamberlain zasadniczo zgadza się na to.

Spotkanie ma nastąpić w połowie grudnia, po sesji rady Ligi narodów, być może w Genewie.

Wiadomość powyższa świadczy, jak szybko polityka zagraniczna sowietów, pod wrażeniem Locarno, zmierza w kierunku nowej orjentacji, trudnej jeszcze do określenia.

Wywrotowcy niemieccy grożą republice.

Berlin. Wtorkowy numer oficjalnego organu sztabiarów republikanów o-

